

A Haltermelők Országos Szövetsége és a Halászati Termék Tanács információs és marketing hírlevele

A termékpályát karban kell tartani

A Győri „Előre” HTSz több mint fél évszázada a nulláról indult. E halászati szövetkezet tagjainak szinte semmijük nem volt, csupán a munkaerejük, szakmai tudásuk és az alkotókedvük, ezek révén az évtizedek alatt virágzó szövetkezeti élet bontakozott ki. A rendszerváltás után a HTSz is végrehajtotta a kötelező átalakításokat, s azóta is eredményesen gazdálkodik. Mindazok ellenére, hogy – ilyen-olyan okokra hivatkozva – egyik kormány sem fogadta kegyeibe a szövetkezeteket. A két legújabb, szövetkezetekre vonatkozó törvények sem éppen a gazdálkodási stabilitás erősítését szolgálják, bár a HTSz-re nem vonatkozik az elhíresült külső-üzletrész tulajdon kifizetését előíró jogszabályozás. Vida András elnök nem tart attól, hogy a szövetkezet gazdálkodása megrendül, mivel eddig is folyamatosan rendezték a külső üzletrész tulajdonosokkal a közös dolgaikat.

• Milyen tervekkel, érzésekkel vágtak neki az új évezrednek?

– Sok-sok aggodalommal és elképzeléssel. Sok mindent meg kellene valósítanunk az elkövetkezendő időszakban. Elsősorban rendezni kell a tulajdonviszonyokat, mert örökös támadásnak vagyunk kitéve. A mi szövetkezetünk az elsők között, 1945. november 10-én alakult meg, s kétszáz halász társult, elsősorban halértékesítésre. A most erőltetett új típusú szövetkezést mi már 55 évvel ezelőtt megvalósítottuk, s nekünk nem sok közünk volt a kolhoz típusú szövetkezetekhez.

• Hogyan érintette önöket az 1991–92-es átalakulás?

– Megviselte mind a vezetőket, mind a tagokat, köztük engem is. Tizennégy éve vezettem a szövetkezetet, és szeretném, ha meg tudnánk védeni, gyarapítani és őrizni mindazt, amit apáink, nagyapáink összehoztak, és hogy továbbra is működőképes maradjon a szövetkezet. Igyekeztünk egybetartani a HTSz-t, s igyekeztünk mindenkit meggyőzni arról, hogy a jövő útja számunkra továbbra is a szövetkezés! Hiszen szerte a világon mindenütt működnek szövetkezetek. A tagokat

is sikerült meggyőzni, és kisebb vérvesztéssel átalakultunk. Előtte mellékküzmági tevékenységet is folytattunk, Fóton volt egy gombüzemünk, amelynek 30 tagja volt, ezt az ottani tagok kivitték a szövetkezetből.

Azon kívül néhány nyugdíjas és aktív tag vált ki, akiket pénzben kifizettünk. Az új szövetkezetben már igazságosan osztottuk el a vagyont, s a vezetők sem kaptak többet, mint a tagok. Átalakuláskor 218 tagot számoltunk a nyugdíjasokkal együtt, jelenleg 60-an vagyunk tagok a szövetkezetben.

• Mi a helyzet a külső üzletrész tulajdonosokkal?

– Csak néhányan vannak, így nagy veszélyt már nem jelentenek a vagyonkivétel szempontjából. A 20 külső üzletrész tulajdonos száma folyton változik, mert sajnos halnak meg tagjaink, de idén velük is rendezzük a tulajdoni kérdéseket. Mivel mezőgazdasági tevékenységgel alig-alig foglalkozunk, az ebből származó bevételeink messze nem éri el az ötven százalékot. Kereskedelem, feldolgozás a fő profilunk, így a külső üzletrész tulajdonosokra vonatkozó törvény minket nem érint. Nekünk nem kell elszámolnunk az ala-

*Mi mindig is a kemény
munkából élünk,
gyarapodtunk, s ezt próbáljuk
most is tenni.*

Tartalom:

Napirenden a svéd együttműködés és a szövetkezeti üzletrész	3
A szövetsége munkaterve és az elnökség ülésterve a 2001. évben	4
A Széchenyi-terv és a halászati ágazat	5
A marketing szerepe a halászati ágazat fejlesztésében	6
Ponty termelés és értékesítés az Európai Unióban	7

nyi jogú és örökös üzletrész tulajdonosokkal, de ennek ellenére lépéseket tettünk ebbe az irányba. Az, hogy ilyen kevés a külső üzletrész tulajdonos, annak köszönhető, hogy minden évben éltünk az üzletrészek kedvezményes felvásárlási lehetőségével.

• Mekkora a szövetkezet vagyona?

– Az 1991-es átalakuláskor a felértékelt vagyon 90 millió forintot tett ki. Most 20 millió forintértékű üzletrész sorsáról kell döntenünk. De az elmúlt években is nyereségesen gazdálkodtunk, így a vagyonunk egyre inkább csak gyarapodott.

• Mi tartozik a tevékenységi körükbe?

– Nem dicsekvésképpen mondom, de talán mi vagyunk az egyetlen olyan halászati szövetkezet, ahol a halászat teljes vertikuma megtalálható. Igaz, tógazdaságunk nincs, mert a környéken rosszaz a domborzati viszonyok a tépítéshez, drága a föld is, de a többi megtalálható. Természetes vizeken gazdálkodunk, 5400 hektáron. Ezt a vízfelületet az államtól béreljük, s ez az a neuralgikus pont, amely napjainkban is lázban tartja

(Folytatás a 2. oldalon)

SZERKESZTI:
Szerkesztő Bizottság
FELELŐS SZERKESZTŐ:
Hajtun György

A termékpályát karban kell tartani

(Folytatás az 1. oldalról)

a szövetség tagjait. Tavaly ugyanis pályázni kellett a vízfelületre, s az idén dől el, maradhatunk-e továbbra is itt, vagy sem. Tudomásom szerint a Duna, Rába, Rábca és Marcal csatornák nagy részének halászati jogát továbbra is nekünk javasolja a Halászati Tanács, egy kérdés azonban még megválaszolatlan. Az, hogy ki kapja a Fertő-tó hasznosítási jogát. Erre a területre a vízügyi minisztérium is pályázott, de tudomásom szerint formai hibák miatt az ő pályázatukat elutasították, nem volt értékelhető. Mi kaptuk a legtöbb szavazatot, de természetesen a földművelésügyi miniszter kezében van a sorsunk, mert ha ő úgy dönt, hogy a nemzeti parknak, vagy a vízügynek adja a halászati jogot, ez ellen mi nem tudunk semmit sem tenni.

• **Mekkora veszteséget jelentene, ha a Fertő-tavon nem folytathatnák a halászatot?**

– Nagyon nagy veszteséget! Azt is el kell mondanom, hogy a Fertő-tó határvíz, s amikor kerítésekkel, drótkadályokkal választották el tőlünk Nyugatot, nekünk már akkor is jó kapcsolataink voltak a burgerlandi halászszövetséggel. A tavon 1961 óta folytatjuk a halászati tevékenységet, s 1965-ben már államközi megállapodás született a tó halászati hasznosítására. Magyarul, megállapodtunk abban – akkor került nagyobb mennyiségben angolna a tóba – hogy az osztrákok angolnát telepítenek, mi pedig csukát, süllőt és pontyot. Az angolna egyébként – véle-

ményem szerint – nem tájidegen hal, mivel a hazai vízrendszerben megtalálható. Bár az utóbbi években az osztrákok nemzeti parkot alakítottak ki, s az angolna telepítését betiltották, de legalább még tíz évre elegendő angolnakészlet van a tóban. A szövetségnek 40–50 millió forint árbevétele származik a Fertőtől kifogott halak feldolgozásából, értékesítéséből, s ez az összes árbevételünk egy hatodát, mintegy 13–14 százalékát teszi ki.

• **Hányan dolgoznak a szövetségben?**

– Ötvenen, akik között egyaránt vannak tagok és alkalmazottak is.

• **Hogyan értékeli a halászság helyzetét?**

– Véleményem szerint mély válságban van a magyar halászat! Ez abból adódik, hogy a magyar nép kevésbé szereti a halat, s a halászság sem összefogott. Felhígult a szakma a privatizáció következtében, s nagyon sok olyan vízfelület jutott magánkézbe, ami azelőtt szervezett formában jobban prosperált. Sok a kistermelő, akiknek a halértékesítését valamiképpen integrálni kellene. S meg kellene idejekorán állapodni az árakban, s fel kell vennünk a versenyt a multinacionális kereskedelmi cégekkel, nehogy olyan helyzetbe kerüljünk, hogy az ő diktátumukat kelljen végrehajtanunk! S mellette tönkremegy az egész magyar halászat... A termékpályán jelen van a haltermelő, a hakereskedő, a feldolgozó és a vásárló. Akkor lesz harmonikus az egész viszony, amikor a halfogyasztás mértéke nő, s a termékpálya minden szereplője elégedett a jövedelmi viszonyokkal. A termékpályát kell tehát karban tartanunk, mert jelen pillanatban sok termelő kiszolgáltatott helyzetben van az értékesítést illetően. Összel dömping, majd hiány van a piacon, s az örökös ármozgást igen nehezen viseli a termelő, a kereskedő és a vásárló is. Karácsony előtt 400 forint alatt vehették a hal kilóját, januárban, februárban pedig 600–700 forintért. Ilyen nagy árkülönbségeket nem volna szabad megengedni. Ez is jelzi, hogy a rendszer nem jól működik.

• **Hol, mely területen a legelőtőbb a tenívaló?**

– A haltermelőknek mindenképpen egyezsége kellene jutniuk abban, hogy mennyi halat termeljük. Termelni többet

is lehetne, mivel jelentősen elmaradtunk a '80-as évekhez képest, de az értékesítést úgy kellene megszervezni, hogy egyik termelő se szegényedjen el.

• **Elsősorban a pontyról beszél, pedig vannak ragadozó és más egyéb halak is...**

– A ragadozó hal termelésének megvan a hektáronkénti optimális hozama, amit már nem lehet növelni. A pontytermelésnél viszont lehetőség van az igény szerinti további termelésbővítésre, hiszen ezek a termelési adottságok nincsenek még kihasználva. Növényevők közül – például busából – is többet kellene termelnünk, mert olcsóbb hal és nagyobb a külföldi piaca is. A lengyelek, akik halevő nemzetnek számítanak, tőlünk akarnak busát vásárolni, mert a tengeri halállomány fogyóban van, ők viszont a fejenkénti 7 kilogramm halat meg akarják enni éves szinten. Ezért aztán az édesvízi halat is megveszik.

• **Növelheti-e a fogyasztást a nyugat-európai marhavész?**

– Az átütő sikert nem ez hozza meg, hanem az, hogyha több pénzük lesz az embereknek. A pénzhány nagyban befolyásolja, mennyi halat eszünk, mert korábban jutott pénz halra is, ma pedig kevésbé.

• **A Haltermosz immár második éve folytatja marketing programjának végrehajtását. S például a halfőző versenyekkel népszerűsíti a halat. Jónak találja-e ezt a módszert?**

– Természetesen szükség van a marketingre, kell is vele foglalkozni. De éppen nemrég olvastam, hogy a csúcstermékhez nem kell csúcsmenedzser. A hazai vásárló látja, hogy milyen haltermékek vannak a pulatokon, mégse veszi meg, mert nincs rá pénze. Ugyanakkor szükség van a halfőző versenyekre, hiszen nemcsak a szakmát hozza közel egymáshoz, hanem a fogyasztót és a baráti köröket is. Mi hat-hét éve járunk különböző kiállításokra, de a halértékesítésünk nem növekszik.

• **Azzal kezdtük a beszélgetést, hogy tervekkel, reményekkel indultak az új évezrednek. Melyek ezek?**

– Saját erőből létrehoztunk egy halfeldolgozó üzemet, amelyben a konyhakész ételektől a már fogyasztható halételekig gyártjuk a termékeket. Azért kezdtünk bele, mert bizakodunk, hogy előbb több növekszik a fogyasztás, s a magyar ember étkezési szokásai is változnak. Egyszerűen több halat eszik! A japánok például 70–80 kilogramm halat esznek, s csak 10 kilogramm sertéshúst. Mi éppen fordítva tesszük ezt, persze a mennyiség jelentősen csökkent az elmúlt évtizedben. Arra is készülünk, hogy az iskolákban, óvodákban kötelezővé tesszük a heti egyszeri halétel fogyasztását. Nekünk vannak olyan termékeink, amelyek minden gond nélkül bevihetők ezekbe a konyhákba, s a gyerekek is megbarátkoznak a szálfamentes halhússal.

H. Gy.

**Legfeljebb kártalanítási
összegekről beszélhetünk, s amíg
nem kapjuk azt meg, addig
helyben maradunk.**

**A halhúsnak van jövője,
s a jól feldolgozott, előkészített
halat szívesen
vásárolják az emberek.**

Az étkezési ponty és busa termelői árai (Ft/kg) 2001. év 4. hét (január 22–26.) az ország egyes régióiban		
Régió megnevezés	Ponty	Busa
Dél-Alföld	360	120–176
Észak-Alföld	350–380	150–170
Dél-Dunántúl	320–400	120–170
Közép-Magyarország	340–380	140–160
(Forrás: Halászati Terméktanács)		
Az étkezési ponty és busa fogyasztói árai (Ft/kg) 2001. év 4. hét (január 22–26.) az ország különböző piacain		
	Ponty	Busa
Budapest Nagycsarnok	600	300
Budapest Lehel u.	598	278
Budapest Rákóczi tér	600	250
Budapest Fehérvári u.	590	300
Debrecen	600	350
Győr	580	280
Miskolc	580	350
Pécs	550	220
Szeged	500	220
Székszárd	500	250
(Forrás: Halászati Terméktanács)		

A Halászati Terméktanács javaslati árai a 2001. január 1. – április 30-ig terjedő időszakra	
P3	370
B	150
P2	420
P1	460

Napirenden a svéd együttműködés és a szövetségi üzletresz

2001. január 26-án, Budapesten, az Agro Hotelban ülésezett a Haltermosz elnöksége. A napirendek között szó esett az előző elnökségi ülés óta eltelt időszak eseményeiről, az Országos Halászati Bizottság munkájáról, a Svéd Gazdaszövetséggel kötendő együttműködési megállapodásról, tagszervezeti változásokról, a Haltermosz költözési szándékáról, a Széchenyi tervről és a mezőgazdasági szövetségi üzletreszről szóló jogszabályokról.

Elsőként Dr. Orosz Sándor, a Haltermelők Országos Szövetségének igazgatója számolt be a legutóbbi elnökségi ülés óta eltelt időszak legfontosabb eseményeiről. Ezt követően Szabó Róbert, a Dinnyési Ivadékevelő Tógazdaság vezetője röviden ismertette a 2001. január 23-24. között megrendezett németországi (Königswartha) szimpózium tartalmát, amelyről lapunk 7. oldalán beszámolunk.

A 2. napirendi pont keretében Balogh József, a Halászati Terméktervezési elnöke, és Dr. Csoma Antal, a Haltermosz elnöke beszámolt az Országos Halászati Bizottság természetesen vizek pályázatásával kapcsolatos munkájáról.

A 3. napirend keretében Kutasy Gabriella, a Szövetség munkatársa és Borbély Gyula, a Silurus Bt. ügyvezetője tájékoztatta az elnökséget a Svéd Gazdaszövetséggel február 17-én folytatandó tárgyalási szempontokról. Az esemény tulajdonképpen folytatása a 2000. szeptember 25-29. között, a svédországi látogatás alkalmával tartott megbeszélésnek. Az elnökség egyetértésével, a tárgyalás alapját az alábbi szempontok képezhetik:

1. Svédországban működő horgászprojekt adaptációja Magyarországra – a tavi horgászat megvalósítása hálózati szinten, ehhez EU pénzügyi források felhasználása.

2. Marketing munka – piackutatás, egymás kölcsönös reklámozása.

3. Svédország, mint EU tagállam hozzájárulhat Magyarország mezőgazdasági szektorán belül a halászati szektor EU-val kapcsolatos ismereteinek bővítéséhez, az EU-ban működő halászati szervezetekkel való partneri kapcsolatok kiépítéséhez.

4. Halászati ismeretek átadása szakmai konferenciák keretében.

Borbély Gyula elmondta, hogy elképzeléseink szerint egy olyan, közösen kiépített szervezetről lenne szó, mely hasonló a Magyarországon működő pontytenyésztő tagozathoz.

A 4. napirend keretében Dr. Csoma Antal beszámolt a szövetség tagszervezeti változásairól. Két tagfelvételi kérelem érkezett a szövetséghez: Hetényhal Kft. (Dombóvár) és Agrint Kft. (Gödöllő).

Az elnökség korábbi határozata alapján 2000. december 31-ével a következő szervezeteket törölték a tagok sorából: Biharugrai Halgazdaság Kft. (Biharugra), Aquint Kolopi Tógazdaság (Gödöllő), Szabó Kft. (Türkeve), Orosz Lajos (Dömsöd), Juhász Károly (Kánya), Radány Kálmán (Lajsmizse), Dezső Józsefné (Kunszentmiklós) és a Fertő Kft. (Simontornya).

Orosz Ágostont 2001. január 1.-től kérésére, pártoló taggá minősítették át.

Az 5. napirendi ponton (Bejelentések, javaslatok, indítványok) belül Dr. Orosz Sándor a szövetség épületének eladási kérdéséről terjesztette elő, melyet a szövetség ellenőrző bizottsága is támogatott. Az eladás oka az épület magas szigetelési és felújítási költségei.

A szövetség álláspontja az, hogy a jelenleg tulajdonában lévő épület vételárából egy másik tulajdonban lévő ingatlan vásároljon. Nem kizárt annak a lehetősége sem, hogy tulajdonban lévő irodahelyiség csoport kerüljön megvételre. A költözést a jelen viszonyoknak megfelelően, a szövetség a vele „albérteli” viszonyban lévő Halászati Terméktervezési közösen kívánja megvalósítani. A költözési javaslat azonban még közgyűlési döntésre vár.

Borbély Gyula a Széchenyi tervvel kapcsolatosan röviden kifejtette az eddigi megvalósult eredményeket. Kiemelte hogy a halászatról benyújtott előpályázat „A” (azaz kiváló) minősítést kapott. Felhívta az elnökség figyelmét arra, hogy érdemes még csatlakozni a projekthez, mivel a pályázat leadási ideje márciusban esedékes.

Balogh József beszámolt a véleményezésre kiküldött 2001. évi agrártámogatás várható eredményéről, mely szerint – ha nem változik a tervzet – megmaradnak az általunk kért elemek, de sajnos a vízdíjra és elit pontyanyára kért támogatást nem kaptuk meg.

Az utolsó napirendi pont keretében Dr. Orosz Sándor a mezőgazdasági szövetségi

üzletreszről szóló jogszabályokról és annak következményeiről tájékoztatta az elnökséget és a jelenlévő főkönyvelőket.

A 129. sz. Magyar Közlönyben található 2000. évi CXLI. és CXLIV. törvény a szövetségi üzletreszekkel kapcsolatos törvényi szabályozást foglalja magába.

CXLIV. törvény azokra terjed ki, akiknél az árbevétel több mint 50%-a mezőgazdasági tevékenységből származik. A kormányrendelet melléklete tartalmazni fogja azokat a tevékenységeket, amelyek mezőgazdasági tevékenységnek tekinthetők.

A kormányrendelet melléklete tartalmazni fogja azokat a tevékenységeket, amelyek mezőgazdasági tevékenységnek tekinthetők.

A CXLI. törvény tartalmaz egy üzletresz kezelési szabályt: 5 éves időintervallumon belül, ha az illető gazdaság szervezetként akar továbbműködni, akkor módosítania kell az alapszabályát. Az alapszabály-módosítás előfeltétele a részvényesek esetében az üzletreszek

részjegygyé alakítása, illetve a külsősök kifizetése.

Aki 5 év alatt nem tesz semmit, azt a törvény 5 év elteltével jogutód nélkül megszüntetnek nyilvánítják.

A mezőgazdasági szövetségi üzletresz más-más rendelkezést tartalmaz a különböző külső üzletresz-tulajdonosi minőségekben.

– Attól a külső üzletresz tulajdonostól, aki a 1992. évi I. törvény végrehajtásának időszakában is külső üzletresz tulajdonos volt, az üzletreszt a szövetség az 1992. évi nevesítési névérték 100%-án köteles megvásárolni, aki ezt saját pénzből nem teszi, helyette az állam rendezi. Végrehajtás határideje: 2001. július 1.

– Akik a vagyonnevesítés után váltak külsősökké, de 1999. december 31. előtt, azoknak a vagyonnevesítési névérték 100 %-án kell megvásárolni az üzletreszt, de ehhez nem jár állami segítség. Végrehajtás határideje: 2002. július 1.

– Az összes többi külső üzletresz tulajdonos annyiért adhatja el külső üzletreszeit, amennyiért gondolja.

Az üzletresz tulajdonosoknak kérelmükkel a megyei FM hivatalhoz, a falugazdához kell fordulniuk. A beérkezett kérelmeket a megyei FM hivatal összegzi, és felszólítja a szervezeteket, hogy nyilatkozzák arról, hogy kéri-e az állam segítségét a kifizetéshez. Ha nem nyilatkozik, azt úgy tekintik, mintha kéri. Amennyiben állami segítséggel valószínűsíthető a kifizetés, akkor a szövetség végnyára zálogjogot terhelnek.

K. G.

A szövetsége munkaterve és az elnökség ülésterve a 2001. évben

A Haltermelők Országos Szövetsége testületei, tisztségviselői és munkatársai az év elején elfogadott munkaterv szerint folytatták tevékenységüket a 2000. évben. E munkaterv az alapszabályban rögzített célokból és az 1996. évi december hó 5. napján tartott tisztújító közgyűlésen megfogalmazott feladatokból kiindulva határozta meg a 2000. évi teendőket. A Szövetség tevékenységét ezek a célok és feladatok határozzák meg a 2001. évben is.

A Szövetség testületeinek, illetve tisztségviselőinek 2001-ben lejár a mandátuma. Általános tisztújításra kerül tehát sor az új év ezred első esztendejében.

Az elnökség az előző években több olyan döntést hozott (a halászati képzés

helyzetének áttekintése, a halászati törvény érvényesülésének vizsgálata, a halászati marketing kommunikációs program folytatása, a számítógépes szövetségi információs rendszer fejlesztése stb.), amely feladatot ad a 2001. évben is.

A 2000. évben sem sikerült megállítani a ponty termelői-felvásárlási árának a zuhanását. A termelők többsége súlyos válságba és végveszélybe kerül, ha ebben a kérdésben nem sikerül radikális változást elérni a 2001. évben!

A halászátról és a horgászátról szóló 1997. évi XLI. törvény 54. § (2) bekezdése értelmében a 2001. évi január hó 1. napjával az állami vizeken is érvényüket vesztesítik az államot megillető halászati jog átengedéséről szóló határozatok. A törvény végrehajtásának elhúzódása feladatokat ad a 2001. évben is. A tagok felkészülésének segítése és koordinálása, az átmeneti helyzetek kezelése és az érdekeltek képviselete továbbra is alapvető feladata a szövetségnek.

A szövetség testületei, tisztségviselői és alkalmazottai számára a 2001. évben is munkát jelentenek az alapszabályból, a szokásjogból, vagy a megelőző években folytatott tevékenységből következő, évente visszatérő vagy folyamatos feladatok (éves jelentés, mérlegkészítés, költségvetés, országos halfőző verseny, továbbképzések, szakmai tanácskozások, kiállítások, nemzetközi kapcsolatok stb.) teljesítése. (Lásd a mellékelt eseménynaptárt.)

Alapszabályunk értelmében a szövetség legfőbb szerve a tagok összességéből álló közgyűlés, amit évenként legalább kétszer kell összehívni. A közgyűlések várható időpontjai és tárgysorozatok a következő lehet:

a) a 2001. évi május hó 18. napján:

1.) Jelentés a szövetség és tagjai működésének 2000. évi eredményeiről.

2.) A Szövetség 2000. évi költségvetésének teljesítéséről szóló beszámoló és a 2000. évi mérleg elfogadása.

3.) A Szövetség általános tisztújításával összefüggő, közgyűlési hatáskörbe tartozó kérdések eldöntése.

4.) Új szövetségi elismerés (emlékérem) alapítása.

b) a 2001. évi december hó 7. napján:

1.) A szövetség tisztségviselőinek és testületeinek beszámolója a legutóbbi tisztújítás óta eltelt időszakról.

2.) Tisztújítás.

3.) A 2002. évi költségvetés és a tagdíj (fenntartási hozzájárulás) 2002. évi mértékének megállapítása.

Az alapszabály szerint az elnökség szükség szerint, de évente legalább hatszor ülésezik. Az elnökségnek az alapszabály szerint kötelező hat ülésének várható időpontjai az eseménynaptárban olvashatóak.

2001. évi eseménynaptár

Haltermelők Országos Szövetségének elnökségi ülései	január 26, március 30, május 10, augusztus 31, október 26, november 29.	Budapest augusztus – Mohács
Nyílt Napok: A Jávorka Sándor Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szakközépiskola és Szakiskola szervezésében	január 10–11.	Tata Diófa u. 18.
Halászati fórum	február 28. – március 2.	TEHAG Százhalombatta
Halászati Konzultáció	március és november	Szent István Egyetem Gödöllő
Dinnyési napok – agronómusi értekezlet a Szövetség tagjainak részvételével	április eleje és október eleje	Dinnyés
Tőz gazdasági Ankét	április 25–26.	TEHAG Százhalombatta
Májális – halátelek kóstoltatása	május 1.	Budapest, Városliget
HAKI Napok	május 16–17.	Szarvas
A Haltermelők Országos Szövetségének közgyűlései	május 18, december 7.	Budapest
„Bor és Gourmet” vásár – halátelek kóstoltatása	május 24–26.	Budapest, Vigadó
Gyermeknap Lovassziget	május 27.	Budapest – Városliget
Pünkösdi Sokadalom – halátelek kóstoltatása	június 2–4	Szeged
I. Budapesti Vízi Karnevál – halátelek kóstoltatása	június 23.	Budapest
Bajai Népünnepély	július eleje	Baja
II. Országos Halászati Konferencia	július 20.	Ópusztaszeri Történeti Emlékpark
II. Országos Duna és Tiszamenti Halászlétfőző Verseny az Aqua-Kultúra Kft., a tiszaiújrasi Városi Önkormányzat és a Togyer és Társa Kft. szervezésében	július 28.	Tiszaújváros Tisza-sziget
Ifjúsági és gyermek horgász világbajnokság – halátelek kóstoltatása	július 28–29.	Szolnok Alcsi-szigeti holtág
Nemzetközi Tisza Túra – halátelek kóstoltatása	július vége-augusztus eleje	Tiszabecs, Tokaj, Szolnok, Szeged
Szent István Egyetemi Napok	augusztus 22–26.	Gödöllő
VI. Magyar Borok Újja Rallye	augusztus 24–26.	
Halászati Akvakultúra Ökológia és Marketing II. (a DATE szervezésében)	augusztus vége	Debrecen
XXVII. Országos Halfőző Verseny a Petőfi Halászati Szövetkezet szervezésében	augusztus 31. – szeptember 1.	Mohács
X. Budapesti Borfesztivál – halátelek kóstoltatása	szeptember 4–9.	Budapest, Budai Vár
Nemzetközi Tiszai Halfesztivál	szeptember 7–9.	Szeged
I. Ráckevei Ászok Fesztivál (Halászok-horgászok-borászok-lovaszok)	szeptember 23–24.	Ráckeve
Kaposvári Állattenyésztési Kiállítás	szeptember 28–30.	Kaposvári Pannon Agrártudományi Egyetem
II. Halakhoz illő borok versenye	október	Budapest, Magyar Borok Háza
Tatai Halászok Napja (szervező: Tatai Mezőgazdasági Rt.)	november első dekádja	Tata

A Széchenyi-terv és a halászlé ágazat

A médiákban gyakorta szereplő Széchenyi-terv alapvető célja, hogy a gazdaság bizonyos, kiemelt területeinek 7 program keretében nyújtson állami finanszírozást. A tervek nem titkolt célja, hogy ezen területek fejlesztésével az Európai Unió szintjére emelje az érintett szektorok szereplőit, illetve segítse azokat a felzárkózás megkezdésében.

1. A Széchenyi-terv bemutatása

A kiemelt programok: 1. Vállalkozás-erősítő program; 2. Turizmusfejlesztési program; 3. Lakásprogram; 4. Regionális gazdaságépítési program; 5. Kutatási, fejlesztési és innovációs program; 6. Autópálya-program és 7. Információs társadalom- és gazdaságfejlesztési program. A támogatott programokból meghatározott feltételek mellett lehet többnyire vissza nem térítendő támogatásokhoz hozzájutni. A kormány a 2001–2002. évi költségvetésből mintegy 800 milliárd forinttal szándékozik támogatni a Széchenyi-terv keretében megvalósuló projekteket.

2. A pályázat célkitűzései és forrásai

A Kormány a Széchenyi-terv egyik stratégiai elemeként Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Program megvalósítását határozta el annak érdekében, hogy a Program keretében végzett kutatás-fejlesztési tevékenység, az innováció eredményei hozzájáruljanak az ország versenyképességének növeléséhez, az életminőség javításához, minőségi munkahelyek teremtéséhez és általában a tudás-alapú gazdaság kiépüléséhez. Másik kitűzött cél a kutatás és a versenyszféra kapcsolatának erősítése és fejlesztése.

A pályázati rendszer fő célja olyan nagyméretű, interdiszciplináris és integráló jellegű projektek indítása, amelyek az anyagi és szellemi erőforrások megfelelő összpontosításával valódi áttöréshez vezethetnek a megjelölt területeken. A feladat nagysága, komplexitása a technikai lebonyolításban is egy újfajta, kétféle lépésű megközelítést kíván. Ennek első lépéseként 2000. október 31-ig a pályázati szándék felmérésére előpályázatot kellett benyújtani az Oktatási Minisztériumhoz. Ennek célja az volt, hogy felmérje az egyes szektorok igényeit, illetve tisztázza, hogy a vállalkozói szféra tagjai mennyire fogékonyak a felsőoktatási és kutatóintézetekkel történő kooperációra. A második lépésben az előpályázati rendszerben pozitív elbírálásban részesült projektek indulhatnak eséllyel a program végső megvalósítására, melynek pályázati benyújtási határideje 2001. március 5.

3. Az előpályázat benyújtása és minősítése

Szakmai körökben az előpályázat is nagy érdeklődést váltott ki. A Szent István Egyetem Halgazdálkodási Tanszéke indította el a halászlé ágazaton belül a program szervezését, melynek eredményeképpen 6 egyetem, 2 kutatóintézet, a két ágazati érdek-

képviselői szervezet, valamint 17 kis- és középvállalkozás nyújtotta be konzorciumi megállapodás keretében, a Szent István Egyetem koordinálásával a pályázatot. Ebben ismertetni kellett tömören (két oldal!) a szektor távlati fejlesztési elképzeléseit, demonstrálni kellett, hogy az ágazat fogékony a kutatás-fejlesztési munkára és erre saját forrást is áldoz, be kellett mutatni a résztvevő intézményeket és vállalatokat, valamint a projekt megvalósításában szerepet vállaló kutatókat. Végeredményben egy intenzív és összehangolt munka eredményeként határidőre megszületett az a pályázat, amely „A magyar halászlé ágazat biológiai és technológiai alapjainak minőségi fejlesztése” címet viseli. A közel 150 oldalas pályázati anyag az ágazat szereplőinek 575 millió Ft-os fejlesztési igényét fogalmazza meg.

A következő táblázatban összefoglaltuk a tervezett projektben megvalósuló alprojekteket, azok kutatás-fejlesztési és alap kutatási irányait együtt.

Az előkészítő munka végül is meghozta eredményét, ugyanis a benyújtott pályázatot a Bírálati Bizottság „A” minősítéssel jutalmazta, mely a legmagasabb minősítési fokozatnak felel meg. A szöveges indoklásban a következő két mondat kiemelendő: „Kiválóan megszervezett konzorcium, valódi K+F tevékenységet tükröző pályázat. Eredményes kivitelezése esetén áttörés várható a magyar haltenyésztés és fogyasztás stimulálás terén”.

4. A pályázat további menete

A pályázat szervezői és tagjai már a végső pályázat meghirdetése óta (2001. január 11.) intenzíven dolgoznak a pályázat végleges formába öntésén. A követelmények nagyon szigorúak (25 oldalas projekt leírás, a résztvevők konkrét részletes feladatainak meghatározása, az anyag angol nyelven is történő beadása stb.), melyeknek csak úgy lehet megfelelni, ha mindenki nagyon komolyan veszi a rá háruló feladatokat. A pályázati keret még jelenleg is nyitott azon vállalkozások előtt, akik a táblázatban megjelölt témákban kivitelezhető és értékes kutatási, fejlesztési részműveket tudnak megfogalmazni, valamint hozzá tudják rendelni a szükséges saját erő (legalább 50%). Új jelentkezéseket február 5-ig tudunk befogadni, ezután már a pályázat összeállításán kell munkálkodni. A késlekedő tagok kizárják magukat a pályázatból, mert nem kockáztathatjuk a többi pályázó sikeres részvételét a késedelmes beadás, illetve a kidolgozatlan pályázat miatt.

Ennek az újságnak a lapjain majd a pályázat végső kimeneteléről is tájékoztatni fogjuk a Tisztelt Olvasókat!

Dr. Urbányi Béla és Dr. Horváth László
 Szent István Egyetem, Halgazdálkodási
 Tanszék, Gödöllő

Alprojekt neve	Alkalmazott kutatás és fejlesztés	Alap és alapoó kutatás
1. Piacképes haltermék előállítás Műszaki fejlesztése	• Halfeldolgozás, korszerű csomagolótechnika • Tógazdasági technológia komplex gépésítése	• Ökonómiai elemzés
2. Ipari termelési rendszerek fejlesztése	• Értékes, a piacon keresett halfajok intenzív nevelése recirkulációs, geotermikus vízzel üzemelő rendszerekben	• Gazdaságos recirkulációs rendszerek ökonómiai elemzése • Biológiai vizüztetés, a környezetterhelés csökkentése
3. Tógazdasági haltenyésztés fejlesztése	• Extenzív polikultúra növényevő (amur, busa) hal dominanciával • A természetes táplálék részarányának növelése gyakori, kisadagú szerves trágyázással • Hidegvízi díszhal (koiponty, aranyhal) betegségmentes technológiája	• Ökonómiai elemzés • Bakterio- és algaplankton termelési fokozásának módszerei • Az értékes egyedek részarányának növelése a hidegvízi díszhaltenyésztés- ben biotechnológiai módszerekkel
4. Nemes ragadozók tenyésztési technológiáinak fejlesztése	• A tavi és intenzív ivadéknvelési módszerek biztonságossága tétele • Új ragadozó fajok intenzív (tápon történő) nevelése	• Az agresszivitás etológiai vizsgálata ragadozó halakon • Ragadozó halak stressz-tűrőkép- ségének élettani és molekuláris biológiai vizsgálata
5. Ökológiai alapokon nyugvó haltenyésztési rendszerek fejlesztése	• Ökoturizmus, a természetvédelem és a haltenyésztés összehangolása • Rekreációs célú ökoparkok és a haltenyésztés	• Tavi recirkulációs rendszerek kutatása • Vizes élőhelyek életközösségeinek monitorozása
6. Minősítési rendszerek halgazdasági adaptálása	• Az EU elvárásokhoz igazodó termék és technológia minősítő rendszerek adaptálása és fejlesztése	• Biohal termelés

A marketing szerepe a halászati ágazat fejlesztésében

Napjaink egyik legnagyobb kihívása a megtermelt áru piacon való elhelyezése, piaci értékesítése. A megtermelt áru piaci elhelyezését segítő tudomány a marketing, amelynek olyan kérdésekre kell megfelelő választ adni, mint hol, mit, milyen áron, milyen promócióval? Szerepe az elmúlt időszakban – kínálati piacon – felértékelődött. E tény azonban komoly kihívások elé állítja a mezőgazdasági termelőket és a halászokat, hiszen a hatékony marketing munkához tartozó költségek olyan nagyok, hogy azokat a termelők saját jövedelmükből biztosítani nem tudják.

Egy-egy termékpálya egységes fellépése – marketing szempontból – erőt, pozíciót eredményez, egyben a résztvevők számára költségtakarékos és hatékony megoldás. Ezzel a felismeréssel hozták létre először Nyugat-Európában, majd jóval később hazánkban is a közösségi agrármarketing tevékenység intézményrendszerét, s erre hivatottak – egyéb, más feladatok végrehajtása mellett – az egyes termékpályák szakmai, érdekvédelmi szervezetei is.

A marketing szerepe a magyarországi halászat fejlesztésében másként alakult a múltban, mást jelent manapság és várhatóan másként érvényesül a jövőben. A marketing múltját az ösztönösség jellemezte, a marketing jelenében fordulat látszik, a jövőt illetően pedig a halászat fejlesztésében a tuda-

tos marketing tevékenység lesz a meghatározó.

A tudatosság jegyében került kidolgozásra 1999. évben (marketing szempontból ez a fordulat éve) az Egyen halat, finom falat! – ponty erre gondoltam szlogennel – reményeink szerint, a fogyasztói körben már ismertté vált – halászati marketing-kommunikációs program, egyben megkezdődött annak következetes végrehajtása. A program arra a nem kis feladatra vállalkozik, hogy a halételek változatos elkészítésének bemutatásán keresztül megváltoztassa a hazai táplálkozási szokásokat, így a halhús a mindennapi étkezésének része legyen.

A táplálkozási szokások megváltoztatása az egyik legnagyobb kommunikációs kihívás, ennek megvalósításához a marketing-kom-

munikáció minden elemét és eszközt számításba kell venni. Mint ismeretes, a program indulását döntően a termelői kör finanszírozta, majd az elmúlt évben sikerült jelentősnek mondható állami pénzforrásokkal is megtámogatni, hiszen a program céljai (a hazai termék preferenciája, a belső piac védelme, valamint az a tény, hogy hozzájárul a lakosság egészségi állapotának, életkilátásainak, életminőségének javulásához) egyeznek a közösségi agrármarketing intézményrendszer által is támogatott célokkal.

Az utóbbi években a tervezett, tudatos és hosszú távú marketing tevékenység igénye egyre inkább érzékelhető a halászság körében. Ennek legfrissebb bizonyítéka, hogy tavaly decemberben megtartott elnökségi ülésen, majd az azt követő közgyűlésen megerősítést kapott az ágazati marketing-kommunikációs programot megvalósító Halászati Marketing Bizottság. A marketing szerepének fontosságát igazolja az is, hogy a közgyűlés napirendjei között tárgyalta azt az igazgatói előterjesztést, mely a halászati ágazat fejlesztési lehetőségeit taglalta, s egyetértett az azal a megfogalmazással, hogy a termelés növelése csak és kizárólag marketing megalapozással érhető el.

Végezetül és összegezve: a halászság körében elfogadott, hogy tervezett, tudatos és komplex marketing tevékenységre van szükség ahhoz, hogy az ágazat prosperitása fenn maradjon, illetve az ágazat fejlődjön.

Önmagában azonban mindezen erőfeszítés kevés. A megkezdett marketing-kommunikációs tevékenység végrehajtásában a termelői/tagi körnek is vannak feladatai. Számítunk közreműködésükre a program terjesztésében, népszerűsítésében, elsősorban az embléma következetes alkalmazásával.

Hangsúlyosan kérjük tehát, hogy valamennyi termelő saját promóciós tevékenységében, a saját készítésű szórólapokon, recept-kártyákon, receptkönyvben, reklámtáskán használja a program emblémát, s lehetőség szerint mindazokat a Szövetség által készített reklámeszközöket (receptkönyv, recept-kártya, szalvéta, kötetny, póló, esemény plakát, molinó) melyek a program további népszerűsítésére hivatottak. Kérjük továbbá, hogy az emblémát használják üzleti nyomtatványaikon (névjegy, levélpapír, faxpapír, elektronikus levelezés) is.

Ehhez segítséget nyújtunk oly módon, hogy akár nyomdakész, akár elektronikus formában az emblémát átadjuk tagjainknak, illetve az ágazati program keretében elkészített reklámeszközöket térítés ellenében megrendeljük részükre.

Interneten a szövetség

A Haltermelők Országos Szövetsége egyik fő feladatának tekinti tagjai információ el látottságának javítását. Erre kiváló lehetőséget kínál az elmúlt évtizedben rohamos fejlődésnek indult számítógépes világhálózat, amelyet már a halászati termelők közül is egyre többen használnak. Szövetségünk szeretné, ha az internet két legismertebb alkalmazása, az e-mail és a böngésző programokkal olvasható „World Wide Web” (ma már főleg ezt értük „internet” megnevezés alatt) naponta használt rutinná válna minél több termelő körében. Ehhez olyan információs honlapot indítottunk, ahol a halászati vállalkozások gyorsan hozzájuthatnak az őket érintő információkhoz. A honlapunkat megkeresők (www.haltermosz.hu) jelenleg többek között a Gazdasági Minisztérium halászati vállalkozók számára is elérhető pályázatairól olvashatnak összefoglalót, ismerkedhetnek az Európai Unió halászati szabályozásával, letölthetik a Szövetség 1999. évi

Jelentését (Fehér Könyv). Oldalainkat rendszeresen frissítjük, az új információkról e-mail-el rendelkező tagjainknak üzenetet küldünk. Ezért kérjük tagjainkat küldjenek egy e-mailt a bardocz@haltermosz.hu címre, hogy megtudjuk ki használja ezt a hasznos új eszközt.

Szeretnénk beindítani egy „halász” levelező listát is, ahol tagjaink e-mailen keresztül egymástól is tájékozódhatnak. Ennek lényege, hogy a listára küldött üzeneteket, az elektronikus fórum minden tagja megkapja, így minél több termelő van a listán, annál nagyobb az esélye annak, hogy gyors választ kapunk például egy szakmai kérdésre.

A Gazdasági Minisztérium által is támogatott informatikai programunk részeként, a nyári hónapokban több napos számítástechnikai tanfolyamot tervezünk, amelynek részleteiről később kapnak majd információt tagjaink.

B. T.

S. V.

Pontytermelés és értékesítés az Európai Unióban

A fenti címmel rendezett szimpóziumot a Szász Tartományi Mezőgazdasági és Környezetvédelmi minisztérium és a Szász Halászlati Szövetség a Drezdától 70 km-re fekvő königswarthai halászlati központban. A megbeszélés fő oka, mint azt annak életre hívója, Werner Sarodnik úr is kifejtette, hogy az EU pontytermelő területe 60.900 ha-ról mintegy 195.000 ha-ra fog növekedni Lengyelország, Csehország és Magyarország belépésével. Az EU-ban termelő kollégák véleménye szerint ez drámai változásokat okozhat az európai ponty piacon ezért időszerűnek látták összehívni egy megbeszélést az EU és a csatlakozó pontytermelő országok minisztériumi és termelői érdekvédelmi szerveivel.

A magyar küldöttség tagjai voltak: *Pintér Károly és Gábor János* az FVM Vadgazdálkodási és Halászlati Főosztályának munkatársai, *Dr. Balázs László, Szabó Róbert és Bardócz Tamás* a termék tanács, illetve a szövetség részéről, míg a kommunikációs akadályok leküzdésében a fáradhatatlan *Dolinka Zsolt* segített. Hasonló összetételű delegáció vett részt a konferencián Németország pontytermelő tartományai közül, Ausztriából, Lengyelországból, Csehországból, valamint jelen voltak a német szövetségi minisztériumok illetékesei, és *Frank Reinders* az Európai Unió Halászlati Főigazgatóságának képviselőjében.

A szimpózium nyitó előadásában a Német Szövetségi Minisztériumok képviselői főleg az EU bővítési politikájáról és az aktuális BSE botrány hal értékesítési lehetőségeiről beszéltek. Utóbbival kapcsolatban a jelenlévő haltermelők több képviselője egyetértett abban, hogy a BSE hisztéria hatásai csak megfelelően agresszív marketing kampány esetén fordíthatók a ponty fogyasztás növelésének irányába.

Sarodnik úr előadása is arra az alapon épült, hogy az EU-s kollégák a bővítéssel kialakuló ponty túltermelésről tartanak, ezért keresik arra a választ, hogy miként tudunk közös választ kidolgozni erre a problémára. Véleménye szerint egy lehetséges megoldás a természetvédelmi célú termelés visszafogás, ahol az agrár környezetvédelmi támogatásokból szerezhetik meg kiegészítő jövedelmüket a termelők. Ez a program Szászországban igen jól működik, ami nem kis részben a halászlát és a természetvédelem jó együttműködésének is köszönhető.

Sarodnik úr három fő pontban foglalta össze, hogy miben látja a közös feladatokat az EU bővítésig:

- Emelni kell az egyes országok belső hal fogyasztását.

- El kell érni, hogy a tógazdálkodási támogatásokat az új belépők is azonnal megkapják.

- Meg kell alakítani a Ponty munkacsoportot az Európai Akvakultúra Szövetségben (FEAP).

Meg kell jegyezni, hogy ez utóbbira már tett kísérletet a magyar FEAP delegáció, de rajtunk kívül eddig tógazdasági haltermelők közül csak az osztrák Helmut Ballman, a Szász Tartományi Mezőgazdasági és Környezetvédelmi minisztérium természetvédelmi osztályának munkatársa értékelte a tógazdasági termelők számára elérhető agrár-környezetvédelmi programokat. Előadásában kiemelte a tógazdaságok természetvédelmi jelentőségét, amit tudományos kutatások is igazoltak. Elmondta, hogy a program kialakítása során követtek el hibákat, ami konfliktusokhoz vezetett, de a problémák kezelésére létrehozott közös munkacsoportok jól megoldották a helyzetet.

A jó együttműködés egyik jellemzője a természetvédők és a halas gazdák által közösen életre hívott kormorán monitoring rendszer, amely alapja a madárkárok kompenzációjának. Igyekeznek csökkenteni a bürokráciát is, ezért például a kormorán károk után járó kártérítéshez összesen két hivatalos papírt kell kitölteni, a pénzt pedig évente egyszer kapják meg a gazdálkodók. Mint elmondta, összesen 8000 ha védett terület (nem csak tó!) vesz részt a programban és évente 800 ezer 1,2 millió márkát költenek a kormorán károk enyhítésére. A tógazdaságok egy hektárjára jutó átlagos környezetvédelmi támogatás összege 600 DEM.

El kell érni, hogy a tógazdálkodási támogatásokat az új belépők is azonnal megkapják.

A tógazdaságok természetvédelmi jelentőségét, tudományos kutatások is igazolták.

A Szász Halászlati Szövetség részéről Wolfgang Stiehler ismertette a szászországi tapasztalatokat. A tartományban két nagy halászlati szövetség is működik, az általa képviselt szervezetnek 33 tagja van. Szövetségük tagja a szövetségi halászlati érdekvédelmi szervezeteknek (Ebből jelenleg kettő is van, mert a korábbi egységes szervezetből a múlt évi tisztújítás után kivált egy csoport...) és a nemzetközi szövetségeknek is. Tevékenységük fő területei:

- a támogatások biztosítása a termelők számára,

- tagjaik informálása,

- lobbitevékenység.

Hozzászólásában ő is kiemelte az európai ponty piac összeomlásának veszélyét, amelynek megoldására szerinte az ár megbeszélések helyett a fogyasztás növelése lehet a megoldás, míg a termelői önkorlátozás helyett inkább az olyan EU támogatásokban látja a megoldást amelyek a termelés csökkentéséhez vezetnek.

A csehországi delegáció előadója elmondta, hogy a cseh édesvízi haltermelés évek óta 18 és 20 ezer tonna között mozog amelynek 50%-át exportálják. Fő piacuk Németország, de sokat eladnak Ausztriába, Belgiumba sőt Jugoszláviába is. Ennek ellenére erősíteni kívánják a belső piacot is. Erre lehetőséget a marketingen kívül a feldolgozott termékek mennyiségének növelésében látnak. Jellemző, hogy a 7 csehországi halfeldolgozó közül 5 már rendelkezik az EU beszállítói engedéllyel (ami nem arra utal, hogy e termékek számára a belső piac a cél). A belső értékesítést ott is egyre inkább az áruház láncok határozzák meg, ami szintén a feldolgozott termékek iránti nagyobb igényt hozza. Az egyik cseh kolléga elmondta, hogy 1000 tonnát termelő gazdaságuk 1999-ben még 140 t dolgozott fel, 2000-ben pedig már 270 tonnát.

Érdekes esszenciáját adta a két napos tanácskozásnak egy szász halas gazdával folytatott beszélgetésünk. A kolléga elmondta, hogy ők egyedi technológia szerint az első évben magas fehérje tartalmú tápon nevelik a pontyot, amelyet a második évben ritka népesítésben helyeznek ki, egy évig nem takarmányozzák és két évig nem halásszák le. Így vehetik fel ugyanis a lehető legmagasabb összegű természetvédelmi támogatást. Ez volna hát a „szép új világ”, a támogatáshoz igazított technológia... (?)

bt

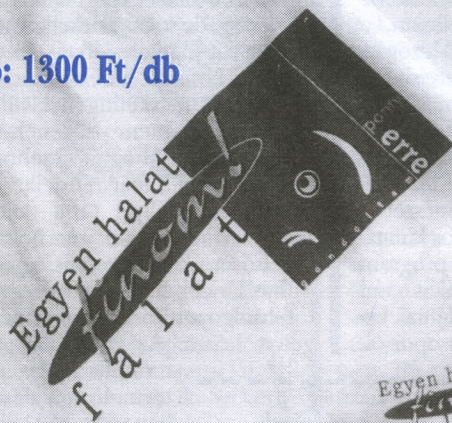
A szövetség promóciós ajánlata

Reklámtáska:
darabszámtól függően 30–40 Ft/db

Kötény: 1440 Ft/db

Poló: 1300 Ft/db

Receptkönyv:
380 Ft

Szalvétacsomag
(25 db-os): 240 Ft

Megrendelhető: Haltermelők Országos Szövetsége, 1126 Budapest Vöröskő utca 4/b
Tel.: 355-7019, Tel./fax: 214-2643

Kiskereskedők, vásárolók jelentkezését várjuk, az értékesítést a 2001. évi halászati események (halfőző versenyek) közreadásával és a lehetőség biztosításával segítjük.